

Тия речи показватъ великъ умъ, знание на историята по въпроса, примѣренъ патриотизъмъ и блѣскава ораторска способность у Щросмаера. За послѣдната се произнася неговия политич. противникъ д-ръ Стояновичъ така: наистина, мжчно е да се противишъ на оратора, който може би нѣма равенъ на себе си въ цѣла Европа по отношение на ораторската му сила.

На 19 декември 1866 год. съборът биде отложенъ, слѣдъ като изработилъ адресата до краля, въ която изложилъ своето становище по въпроса за положението на Хърватско въ монархията въ духа на народно либералната партия. Но рѣшениета на събора останали неуважени.

Слѣдъ поражението на Австрия отъ Пруситѣ въ 1866 год. Австрийското правителство захваща да се споразумѣва направо съ Маджаритѣ за прѣустройството на държавата. Това правителство поръчва на Хърватитѣ да се споразумѣятъ съ Маджаритѣ и да опредѣлятъ отношенията си спремо Унгария. И тъй нѣмцитѣ и маджаритѣ прѣварително се споразумѣватъ за дуалистичната форма на държавата, опредѣлятъ, кои области ще влизатъ въ състава на Австрия, а кои подъ унгарската корона, безъ да питатъ народността на тия области, съгласни ли сѫ съ такъвъ прѣустройство на монархията. Никой славѣнски народъ не е поне сондиранъ косвено по въпроса. Понеже Хърватитѣ до 1848 год. сѫ били въ уния съ маджаритѣ, то и сега ги туратъ тамъ, безъ да ги питатъ, щатъ ли, като зачитатъ тѣхното историческо право и заслугитѣ имъ за държавата и династията само до толкозъ, дѣто имъ даватъ право да се спогаждатъ съ Маджаритѣ за отношенията си къмъ тѣхъ. Но когато слабиятъ се споразумѣва съ по-силния, тогава първиятъ винаги излиза съ по-кѣжи рѣгави.

Хърватскиятъ съборъ избира комисия, нарѣчена регноколарна, която да води прѣговори съ регнокол. комисия на маджар. парламентъ за отношенията на Хърватско къмъ Унгария. Щросмаеръ е членъ на хърват. комисия.

Тая комисия стояла на становището на закона 42 отъ 1848 год., който постановява, че въ 1848 год. е прѣкъсната реалната уния между Хърватско и Унгария; слѣдователно бѫдещето отношение на Хърватско спрямо послѣдната трѣбва да се опредѣли съвршено независимо отъ старитѣ отношения между двѣтѣ кралства.

Маджарската комисия не признава това становище. Понататъкъ хърват. комисия иска да се съединятъ хърватските земи (Хърватско, Славония, Далмация и срѣдня и южна Истра) въ едно и тогава хърват. кралство да влѣзне въ съюза съ маджаритѣ, като равноправенъ членъ. Но маджар. комисия показва признания, че Маджаритѣ не искаятъ да видятъ Хърватско обединено и силно и да го имать за равноправенъ другаръ. Поради това прѣговоритѣ между двѣтѣ комисии се свѣршили безъ резултатъ. Щросмаеръ говорилъ $1\frac{1}{2}$ часа въ общото засѣдане на двѣтѣ комисии, като доказвалъ държавната индивидуалност и равноправност на хърватско по отношение на Унгария.